

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ "ΣΤΕΚΕΙ Η ΜΑΝΑ"

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ "ΣΤΕΚΕΙ Η ΜΑΝΑ"

Τελείται στην Τήνο κατά τη διάρκεια της Σαρακοστής. Πριν την τέλεση της Ακολουθίας του Απόδειπνου, σε εμφανές σημείο τοποθετείται ο Σταυρός του Κυρίου και αν είναι δυνατό και η εικόνα της Παναγίας της Πονεμένης. Μετά τα Αναγνώσματα γίνεται Ομιλία και μετά την Ωδή του Συμεών, γονατιστοί, ιερέας και λαός απαγγέλλουν τις παρακάτω προσευχές και λιτανικές δεήσεις. Στο τέλος και ενώ ψάλλεται ο αρχαίος ύμνος "Στέκει η Μάνα", γίνεται περιφορά του Εσταυρωμένου και της Εικόνας της Πονεμένης μέσα στην εκκλησία).

Σας προσκαλώ να προσκυνήσουμε με πίστη τις πληγές του Εσταυρωμένου Χριστού, να μελετήσουμε τα άγια Πάθη Του, τον σταυρικό Του Θάνατο και την κάθοδό Του στον άδη, ατενίζοντας με πίστη προς την ένδοξη Ανάστασή Του. Τα γεγονότα αυτά αποτελούν το Μυστήριο της απολύτρωσής μας.

Στο μυστήριο αυτό ενεργό μέρος έλαβε και η Βασίλισσα των μαρτύρων, η Αειπάρθενος Μαρία, στα πόδια του Εσταυρωμένου, προσφέροντας και τη δική της συμμετοχή στο απολυτρωτικό έργο. Ας μελετήσουμε και τη δική της παρουσία, ζητώντας της να μεσιτεύσει για μας, ώστε να γίνουμε άξιοι να συμμετάσχουμε κι εμείς, με τη ζωή και με το δικό μας σταυρό, στην απολύτρωση του κόσμου.

Λιτανική προσευχή προς τον Εσταυρωμένο

-Γλυκύτατε Ιησού, Εσύ που όταν προσευχήθηκες στον κήπο των Ελαιών ιδρώσες ιδρώτα αίματος κατά την αγωνία, ελέησον ημάς!

Λ.: -Ελέησον ημάς, Κύριε, ελέησον ημάς!

-Γλυκύτατε Ιησού, που Σε γύμνωσαν από τα ενδύματά Σου και με σκληρότητα Σε μαστίγωσαν, ελέησον ημάς!

-Γλυκύτατε Ιησού, που Σε στεφάνωσαν με ακάνθινο στεφάνι, Σε ράπισαν, Σε περιέπαιξαν και Σε καταφρόνησαν, ελέησον ημάς!

-Γλυκύτατε Ιησού, που φορτώθηκες πάνω στους ώμους Σου το σταυρό και σαν άκακο αρνί Σε οδήγησαν στον τόπο του Κρανίου για τη σφαγή, ελέησον ημάς!

-Γλυκύτατε Ιησού, που Σε ύψωσαν ανάμεσα σε δυο ληστές, Σε βλασφήμησαν, Σε χλεύασαν, Σε πότισαν χολή και ξύδι και σκληρούς πόνους υπέφερες πάνω στο ξύλο του σταυρού από την έκτη μέχρι την ένατη ώρα, ελέησον ημάς!

-Γλυκύτατε Ιησού, που ξεψύχησες πάνω στο σταυρό και κέντησαν την καρδιά Σου με τη λόγχη μπροστά στα μάτια της αγίας Σου Μητέρας, ελέησον ημάς!

-Γλυκύτατε Ιησού, που Σε κατέβασαν απ' το σταυρό, Σε περιέχυσαν τα δάκρυα της πονεμένης Μητέρας Σου, με αρώματα Σε μύρωσαν και Σε έθαψαν σε τάφο, ελέησον ημάς!

-Γλυκύτατε Ιησού, που κατέβηκες στον άδη και ελευθέρωσες από τα δεσμά του θανάτου τους νεκρούς όλων των αιώνων, αξίωσέ μας να γιορτάσουμε την ένδοξη Ανάστασή Σου και ελέησον ημάς!

Κύριε Ιησού Χριστέ, Θεέ και Δημιουργέ του σύμπαντος, Εσύ θέλησες, για μας τους ανθρώπους και για τη σωτηρία μας, να γεννηθείς, να περιτμηθείς, απ' τους Ιουδαίους να περιφρονηθείς, από τον Ιούδα τον προδότη με φίλημα να προδοθείς, άνομοι να Σε δέσουν και σαν άκακο αρνί για θυσία να Σε οδηγήσουν, άδικα μπροστά στον Άννα, τον

Καϊάφα, τον Ηρώδη και τον Πιλάτο να Σε παρουσιάσουν, ψευδομάρτυρες να Σε κατηγορήσουν, να Σε μαστιγώσουν, να Σε ραπίσουν, να Σε περιπαίξουν, να Σε φτύσουν, με αγκάθια να Σε στεφανώσουν, με καλάμι να Σε κτυπήσουν, να σκεπάσουν το πρόσωπό Σου, να Σε γυμνώσουν απ' τα ενδύματά Σου, με καρφιά να Σε καρφώσουν πάνω στο σταυρό, με το σταυρό να Σε υψώσουν, ανάμεσα σε ληστές να Σε κατατάξουν, χολή και ξύδι να Σε ποτίσουν και με τη λόγχη να Σε κεντήσουν. Εσύ Κύριε, για όλα αυτά τα σωτήρια και ένδοξα Πάθη Σου, που εμείς οι ανάξιοι αναφέρουμε και μελετούμε, με τη δύναμη του Τιμίου και Αγιωτάτου Σου Σταυρού και χάρη στις αξιομισθίες του Θανάτου Σου, λύτρωσέ μας από την απώλεια της Κολάσεως και αξιώσέ μας να φτάσουμε κι εμείς εκεί όπου οδήγησες και τον ληστή, που σταυρώθηκε μαζί Σου και μετάνιωσε για τις αμαρτίες του. Εσύ που ζεις και βασιλεύεις στους αιώνες των αιώνων.
Αμήν.

Προσευχή προς την Πονεμένη Αειπάρθενο Μαρία

Άσπιλε, αμόλυντε, άχραντη, αγνή Παρθένα, Δέσποινα, Νύμφη και Μητέρα του Θεού, ευλογημένη περισσότερο από όλες τις γυναίκες, πύλη του Παραδείσου και άστρο λαμπερό της θάλασσας, σε σένα καταφεύγουμε, κάτω από την προστασία σου, για να σε ικετέψουμε να μεσιτέψεις για μας προς τον Θεό και Υιό σου. Κανένας ανάμεσα σε όλα τα πλάσματα δεν αξιώθηκε να έχει την τιμή που εσύ είχες, να γίνεις Μητέρα του Θεού και Πλάστη σου, και για την οποία κι εμείς σε μεγαλύνουμε μαζί με όλες τις γενιές των ανθρώπων. Κανένας, λοιπόν, καταλληλότερος από σένα για

να μας υπερασπιστεί μπροστά σ' Εκείνον που είναι Λυτρωτής και Κριτής μας.

Δέξου τις προσευχές μας, εσύ που αποδέχθηκες τον πόνο από την προφητεία του Συμεών και βοήθησε τα τέκνα σου της γης ώστε να αποκτήσουν την αρετή της πίστεως και το δώρο του φόβου του Κυρίου.

Μην εγκαταλείψεις τα παιδιά σου, που ο Ιησούς σου εμπιστεύθηκε πάνω απ' το σταυρό και με τις δικές σου ικεσίες ας αποκτήσουμε την αρετή της ελπίδας και το δώρο της αληθινής σοφίας.

Συνόδεύέ μας κατά τη διάρκεια όλης μας της ζωής, εσύ που ακολούθησες τον Υιό σου στους δρόμους της Ιουδαίας μέχρι την κορυφή του Γολγοθά και στήριξέ μας με την παρουσία σου ώστε να γιγαντωθεί μέσα μας η αρετή της αγάπης και το δώρο της ευσέβειας.

Μη μας λησμονείς, Αειπάρθενε Μαρία, αλλά να είσαι πάντα βοηθός μας στις ώρες του κινδύνου και του πόνου, ώστε να αποκτήσουμε την αρετή της υπομονής και το δώρο της δύναμης, για να σηκώνουμε με χαρά το σταυρό της κάθε μέρας.

Τέλος, εσύ που στάθηκες με πίστη και ελπίδα στο θάνατο του Υιού σου και του συμπαραστάθηκες με αγάπη, και τον δέχθηκες νεκρό στην αγκαλιά σου, κάθε στιγμή μεσίτευε για μας, ώστε με πίστη, ελπίδα και αγάπη να ζήσουμε κι εμείς το δικό μας θάνατο.

Όλες μας τις ελπίδες, σε σένα τις εναποθέτουμε, Μητέρα του Θεού, φύλαξέ μας κάτω από τη σκέπη σου, τώρα και ιδιαίτερα στην ώρα του θανάτου μας. Αμήν.

Στέκει η Μάνα, η πονεμένη,
στον σταυρό βλέπει θλιμμένη
κρεμασμένο τον Υιό.

Την καρδιά της πληγωμένη,
από θλίψη σπαραγμένη,
ξίφος την διαπερνά.

Αχ! ω πόσον λυπημένη,
είσαι, ω ευλογημένη,
Μητέρα του Μονογενή.

Τέκνον κατασπαραγμένο,
από πόνο συντριμμένο,
Μητέρα, βλέπεις και θρηνείς.

Πώς πικρά να μη θρηνήσω
στα δεινά ως αντικρύσω,
την Μητέρα του Χριστού;

Πώς καθείς να μη δακρύνει
βάσανα αν θεωρήσει
της Μητρός και του Υιού;

Βλέπει για τις αμαρτίες,
του λαού τις ανομίες,
στα δεινά τον Ιησού.

Βλέπει το αγαπημένο,
τέκνο της παρατημένο,
να παραδίνει την ψυχή.

Και εγώ συντετριμμένος
δώσ' Μητέρα, λυπημένος
να δακρύνω σιωπηλά.

Άναψέ μου στην καρδιά
μια αγάπη όλως θεία
για τον γιο σου τον Ιησού.

Αγία Μήτηρ, τούτο κάμε,
στην καρδιά μας πάντα νάναι,
του Εσταυρωμένου οι πληγές.

Στα πικρά του Υιού σου πάθη,
για εμένα όσα 'χει πάθει,
να μετέχω και εγώ.

Και εγώ με σε να κλαίω
μέχρις ότου αναπνέω
τον Ιησού εις τον Σταυρό.

Στον Σταυρό να είμαι κοντά σου
στα σκληρά τα βάσανά σου
να μετέχω και εγώ.

Ω Παρθένε των παρθένων
έλεος, τον Εσταυρωμένον
να θρηνώ κι εγώ ποθώ.

Το σταυρό Του να σηκώνω,
Πάθη του να συμπληρώνω,
τις πληγές του να τιμώ.

Στη ψυχή μου πληγωμένος
με το αίμα του πλυμένος
τον Σταυρόν Του να ποθώ.

Για να μη χαθεί η ψυχή μου,
να είσαι εσύ η καταφυγή μου,
εις την κρίση την φριχτή.

Κι όταν η ζωή μου πάψει,
δος, Χριστέ μου, να απολαύσει
δάφνης στέφανο λαμπρόν.

Στου θανάτου τη στιγμή μου,
δώσε, Ιησού, εις την ψυχή μου,
Παραδείσου τη χαρά